

úplaty, t. j. poskytla pobyt a nocleh bezplatně. Podle toho není tu již z tohoto důvodu skutkové podstaty přestupku podle § 320 b) tr. zák., nýbrž přichází tu v úvahu pouze přestoupení předpisů o povinnosti ohlašovací, jež jest přikázáno k potrestání úřadům politickým. Také trestní příkaz téhož soudu ze dne 21. února 1928, T 182/28, zakládá se podle shora řečeného na nesprávném výkladu ustanovení § 320 b) tr. zák.; neboť tento trestní příkaz vidí v onom opomenutí Marie K-ové přestupek podle § 320 b) tr. zák., ač v četnickém oznámení, o něž se opírá, není uvedeno, že K-ová byla nájemnicí bytu, v němž nechala K-e přenocovati, a že poskytla K-ovi nocleh za úplatu, takže schází v onom oznámení zjištění podstatných náležitostí skutkové podstaty přestupku podle § 320 b) tr. zák. Bylo proto zmateční stížnosti podle § 33 tr. ř. na záštitu zákona vyhověti a podle §§ 292 a 479 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3241.

Návrh na výslech svědka o obsahu dopisu neodpovídá předpisu § 222 odst. první tr. ř., nebyly-li v něm uvedeny skutečnosti z obsahu dopisu se podávající; onen předpis platí i pro návrhy při hlavním přelíčení.

K svádění ve smyslu § 9 tr. zák. stačí jakýkoliv pokus působení na vůli jiné osoby za tím účelem, by tato osoba byla pohnuta ku spáchání určitého trestného činu.

Tato náležitost skutkové podstaty je naplněna zjištěním, že pachatel vyzýval, povzbuzoval a hleděl svěsti ženu, o níž věděl, že jest těhotnou, k tomu, by si dala plod umělým způsobem vyhnati, a že toto jeho působení zůstalo bez výsledku.

Ona skutková podstata je sice vyloučena, byla-li konkrétní činnost, k níž bylo v tom kterém případě naváděno, naprosto nezpůsobilou k dosažení trestného výsledku, nevyžaduje však nutně, by návodce označil tomu, koho navádí, též prostředky, jimiž má býti dosaženo trestného výsledku.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1928, Zm I 40/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 15. prosince 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem pokusu svádění ke zločinu vyhnání plodu vlastního podle §§ 9, 144 tr. zák. a přestupkem proti veřejné mravopochybnosti podle § 506 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 4, 5 a 9 a) tr. ř., leč neprávem. Zmatek podle § 281 čís. 4 tr. ř. spatřuje v tom, že nalézací soud zamítl při hlavním přelíčení návrh obžalovaného, by byla slyšena Růžena Ch-ová (sestra obžalovaného) jako svědkyně o obsahu dopisu, který nalezla u kamen opálený a který byl řízen

na Marii Z-ovou, a dále o tom, že nijak nepronásledovala Marii Z-ovou, jak tato tvrdí. Zamítnutím návrhů nebyla však obhajoba zkrácena, tak že tu není zmatku podle § 281 čis. 4 tr. ř. Návrh na výslech svědkyně Růženy Ch-ové o obsahu onoho dopisu směl býti nalézacím soudem zamítnut právem, aniž byl obžalovaný tím zkrácen ve svém právu na zákonnou obhajobu. Nehledíc ani k tomu, že tento návrh vůbec neodpovídal předpisu § 222 odst. prvý tr. ř., jenž platí i pro návrhy při hlavním přelíčení, ježto v něm nebyly uvedeny skutečnosti z obsahu onoho dopisu se podávající; bylo by pro posouzení věci bez podstatného významu, i kdyby bylo prokázáno, že nějaká třetí osoba hleděla obsahem řečeného dopisu na Marii Z-ovou působiti tak, jak to obžalovaný tvrdil ve svém podání, neboť z takového dopisu nebylo by lze usuzovati na věrohodnost nebo nevěrohodnost Z-ové, nýbrž na povahu pisatele. V podstatě stejně má se věc, pokud jde o návrh na výslech svědkyně Ch-ové o tom, že nijak nepronásledovala Marii Z-ovou, jak tato tvrdí.

Hmotněprávním důvodem zmatečnosti podle § 281 čis. 9 a) tr. ř. napadá stížnost pouze výrok rozsudku, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem nedokonaného svádění k vyhnání vlastního plodu podle §§ 9, 144 tr. zák. Zmatek ten spatřuje v tom, že není prokázáno, že konkrétní činnost obžalovaného byla způsobitou přivoditi trestní následky. Chce-li stížnost touto námitkou vyjádřiti, že rozsudkem zjištěné jednání obžalovaného nebylo způsobilým k tomu, by Marie Z-ová byla jím pohnuta k vyhnání vlastního plodu, stačí poznamenati, že k svádění ve smyslu § 9 tr. zák. stačí jakýkoli pokus působení na vůli jiné osoby za tím účelem, by tato osoba byla pohnuta ku spáchání určitého trestného činu. Tato náležitost skutkové podstaty je naplněna zjištěním rozsudku, že obžalovaný vyzýval, povzbuzoval a hleděl svést Marii Z-ovou, o níž věděl, že je těhotnou, k tomu, by si dala plod umělým způsobem vyhnati, a že toto působení obžalovaného zůstalo bez výsledku. Vyloučena je sice skutková podstata činu trestného podle § 9 tr. zák., byla-li konkrétní činnost, k níž bylo v tom kterém případě naváděno, naprosto nezpůsobitou k dosažení trestného výsledku. Avšak skutková podstata podle § 9 tr. zák. nutně nevyžaduje, by návodce označil tomu, koho navádí, též prostředky, jimiž má býti dosaženo trestného výsledku. V souzeném případě rozsudek výslovně zjišťuje nejen, že obžalovaný jednou přišel k Marii Z-ové, přinesl jí dvě prázdné lahvičky, řekl jí, by si koupila do nich za 5 Kč, které jí dal, čtvrtku vína »Opol« a za 1 Kč skořici, by to smíchala, svařila a vypila, použila hodně horké koupele a že do rána bude zase ve své míře, nýbrž i, že jí dvakrát navrhoval, by si dala pomoci, že půjde s ní k doktorovi, pokud se týče, že jí na to dá peníze a by si sama šla k doktorovi, že ji tedy též povšechně bez bližšího označení prostředků pobízel k tomu, by si dala vyhnati vlastní plod, což již samo o sobě postačuje k naplnění skutkové podstaty zločinu podle §§ 9, 144 tr. zák., takže není třeba blíže uvažovati o relativní neb absolutní způsobilosti nebo nezpůsobilosti konkrétních prostředků, jež obžalovaný udával v onom jednotlivém případě. Za tohoto stavu věci nelze rozsudku důvodně vytýkati mylné právní posouzení věci, shle-

dal-li ve zjištěném jednání obžalovaného skutkovou podstatu zločinu podle §§ 9, 144 tr. zák.

Čís. 3242.

»Lstivým jednáním« po rozumu § 197 tr. zák., jež je zahrnuto též v jednání v § 201 d) tr. zák. vytčeném, jest jakékoli jednání, jež směřuje k oklamání jiného a je podle okolností případu způsobilým k oklamání; pokud sem spadají nepravdivé údaje v inserátech.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1928, Zm I 123/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 2. ledna 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem dílem dokonaného, dílem nedokonaného podvodu podle §§ 8, 197, 200, 201 d), 203 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnosti, dovolávající se číselně důvodů zmatečnosti podle § 281 čís. 5, 9 a) a 10 tr. ř., nelze přiznati oprávnění. Po stránce formální vytýká stížnost rozsudku, že neuvádí důvodů, proč bylo zboží Mořici W-ovi vrácené pro tohoto většinou bezcenným. Výrok rozsudku, že zboží W-ovi vrácené (t. j. zboží, jež mu bylo vráceno proto, že obžalovaný nevyplatil dobírky, na níž mu bylo zasláno), bylo pro něho většinou bezcenným, vztahuje se však ke skutečnosti, jež je bezvýznamnou pro posouzení, zda se dopustil obžalovaný před tím na W-ovi, pokusiv se vylákati ono zboží, nedokonaného podvodu, a jest v důsledku toho nerozhodnou. Netřeba tudíž vůbec zkoumati, zda jsou pro onen výrok rozsudku uvedeny důvody či nikoli. Po stránce věcné napadá stížnost výrok rozsudku, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem podvodu spáchaným na správě periodického časopisu »W. R.« v B. důvodem zmatečnosti podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. především námitkou, že jednání obžalovaného záležející v tom, že se při objednávkách inserátů vydával v nich za majitele farmy a plantáže, nebylo způsobilým k oklamání správy periodického tiskopisu, poněvadž prý musí býti každé obezřetné správě periodického časopisu známo, že se podnikatelé nedrží ve svých inserátech vždy přesně pravdy. »Lstivým jednáním« po rozumu § 197 tr. zák., jež je zahrnuto též v jednání v § 201 d) tr. zák. vytčeném, které tu přichází v úvahu, jest jakékoli jednání, jež směřuje k oklamání jiného a je podle okolností případu způsobilým k oklamání. Stížnost je na omylu, majíc za to, že tu nebylo z důvodu jí tvrzeného lstivosti ve smyslu § 197 tr. zák. Ani opatrná správa periodického časopisu nemůže předpokládati, že není osoba, vydávající se v inserátě k zařazení